

PERIÒDICH POLÍTICH VERMELL

== SALUT PÚBLICA == INTERESSOS POPULARS == ARTS Y LLETRAS ==

PREUS DE VENTA
 25 exemplars. Una pesseta
 Cada número. 3 quartos
Surt i llum ab tota regularitat i lo menys una vegada cada setmana

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
 6-RONDA DE LA UNIVERSITAT-6
 BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 Tot Espanya, portat a domicili. . . 8 rals trimestre
 Països de la Unió Postal. 16 id. id.
Dona números extraordinaris sempre que ho demanen las circumstancies

SUSCRIPCIÓ

per' afavorir las setze treballadores de Carme
 prensa de resultas d' una qüestió de treball

	Rals
Suma anterior.	265'50
Secció de Semolers, Barcelona. . .	20
L. G. P.	1
J. A.	4
M. A.	1
Un Revolucionari.	2
Cárlos Aliaga.	2
S. P.	1
Un enemich dels que no van vestits com las personas.	2
Un Esmolet.	2
Total.	300'50

En lo número vinent seguirá la llista.

L' INFERN

ESTUDIS DE CIENCIA CAPELLANESCA

XVIII

(Continuació)

Ah! caríssims germans; ventura que poch á poch anirán allaugerintnos aquestas penas los mateixos que nos las han posadas. Animeuvos, estimadas germanetas de la Reparadora y la Diana de Maria, no defalliu pas, que jo soch á vostre costat pera interessarme per vostre consolat.

Per lo prompte crech haber descobert que las penas aquellas del foch y la foscor

y las burxadas y la sordera ab totas las que atorcuchaban al pobre de mi pobre enarronada.

La teologal Humanera Fray Lluís de Granada es qui primer m' ho revela entrant á definir la pena en la següent forma:

«Pena es la privació d' algun bé que 's possehia ó que s' esperava possehir. (Libr. de la Orac., cap. XIII, IV, 23.)»

Veus aquí, donchs, la única de las penas dels condemnats segons nos ho declara en Mangranetas. ¡No vos goseu ara ab Deu! ¡No espereu anar al cell! Donchs quan se trobaréu sense poder gosar á Deu com ara y sense poder anar al cel com voliau, allavors será qu' estaréu dins l' infern drets y fets. Aixó es lo que vol dir nostre savi teólech, prevenintme pera 'l cas de que no nos ne adonessim.

Res ja de infern material, res de lloch subterrani, cavernós, tenebrós; res de flamaradas, de carbons, de sofre y d' ayguas bullentas; res d' estrelló, de blasfemias, de ceguera, de malas bestias, de cops de martell, de fluviols sonants y de rodas de molí pera combregar.

¡Be n' hajas tu! oh il·lustre Humanera del segle XVI, oh reverenda antorxa de la teològica ciencia, be n' hajas tu que t' has decidit á dirnos la veritat d' una vegada:

Lo infern material es una farsa. Tu ho has dit, y no seré jo qui s' hi oposi.

Una cosa queda ab la que no m' avinch prou y es la de que siga veritat la existencia del infern moral que nos presentas ara.

Y per cert que no ets pas tu lo sol parti-

cipal d' aquesta novel·la. St. Ligor, algo més l'ormar que . . . veig que 'm diu també:

«Tot l' INFERN consisteix en aquella primera paraula de la tremenda sentencia: *Apartaos de mi, maledits.*» (De pen. inf. punt. III.)

Lo pare J. C. Debreyne, en sa *crudita* obra (pero que no li val): «Teoria bíblica de la cosmogonia y de la geologia,» ve també á provarnos que es mentida la existencia física del infern al dirnos:

«Entench per naturalesa lo agregat de las cosas creadas baix la acció del poder lumínich. Aquest agregat fou fet per lo Totpoderós ab una armonia y un aplom tals...»

Además en son conciensut anàlisis geològich, sembla que no troba tampoch en cap punt del gielo la existencia del tal «abisme de foch y sofre,» com diu Sant Joan.

Y per cert que 'l tal autor se la pinta sol com á voler fer combregar també ab rodas del molí de la eternitat.

Aquest y los altres citats creuen ó *rolen fer creuer* que l' infern consisteix ab lo NO RES, pero que la pena de la privació de Deu es un fet (27).

Crech que hauréu entés que no vull pas dir qu' habeu d' espantavros. De cap manera, aixó seria una ximpleria.

¡Quina es la veritat! ¡Que no hi ha infern ni constituhit físicament ni per la pena d' anyoransa!...

Donchs deixem fer, que la veritat està eridada pera ofuscar á la mentida.

Lo verdader va sempre sobre lo fals com l'oli sobre de l'aygua, diu un autor francès.

Y ja veuren com la mateixa trepa que primer s'escarrassaba pera fernos creurer ab lo *foch palpable* y las *tenebras visibles* y nos han *declarat* ara que tot alló es farsa y que lo *cástich* es tan sols moral, vindrá per fi á *CONFESSARNOS* que tot lo dit per ells es una colossal guatlla, sense deixar de ferhi la seva plena riallona com volgent dir: ¡ah tantots com vos deixeu ensarromar!...

Per lo moment ja nos venen aquí los simpátichs *microbis* Salamó y Gelabert tots decidits á fernos sapiguer, si bé que indirectament, que la *pena de dany* es per sa propia *naturallesa inexorable*...

Aixís diuhem:

«Los pecadors no senten aquesta pena ni la *temen poch ni molt*, sino que ants bé viuhem contents mesos y anys enterament apartats y privats de Deu porque los infelissos passan sos dias sepultats en las tenebras; pero vindrá para ells com pera tothom la hora de la mort y allavoras coneixerán lo bé inmens que perden.»

Aixís m'agradaue. Siguen franchs, d'una vegada.

¡No veuen quin argument mes preciós acaba de deixar formulat vostra *microbiologia* boca!

D'algún profit pot serme.

Y començo per dugas proposicions que inclou vostra oració.

En la primera nos declareu que: «lo pecador no tem lo *cástich* de Deu porque jau en las tenebras; ó millor, «que si l'home peca es porque ignora.» ó més clar: «que Deu, al fer al home ignorant, lo ha fet irresponsable de sas faltas durant sa vida.»

Y nos afirmem en la segona que: «quan al pecador li arriba l' hora de la mort, veu la Llum, entrant per lo tant en coneixement de la falta qu'ha comés y del *cástich* que s'ha meregut.»

¡No es aixís mateix apreciables *microbis*? Evidentment, no habeu pogut dir altra cosa ni podiau dir millor lo que habeu dit.

Pero ara vos toca deixarme parlar á mf. Donchs feu orelles.

Creurer es l'antítesis de ignorar. Qui ignora á Deu no pot creurehi.

Vers un objecte ab quin no s'creu, no pot tenirhi acció cap dels moviments de l'ánima.

L'home qu'ignora á Deu, no pot estimarlo.

No estimar á Deu: veus aquí l'estat de pecat d'un home.

Y ja tenim la primera part. Aném per la segona.

Se sent moribundo lo pecador.

Deu escorre la cortina que l'oculta y lo moribundo lo veu y coneix.

«Ningú que coneixi á Deu pot deixar d'adorarlo,» diu St. Ignaci.

Per aixó lo nostre pecador l'estima ab vehemencia en l'acte de coneixel.

«Estima á Deu y fes lo que vulgas» diu St. Agustí.

Y l'moribundo fa lo que vol; se confesa ó no s'confesa; pero estima á Deu.

«Lo qui m'estima será estimat de mon pare y jo l'estimaré y me'l manifestaré á mí mateix.» (Jo., XIV, 21.)

«Deu es la Esperansa.» (Lig. Instr. al Puebl., c. 1, XX.)

Y l'pecador concibeix aquesta virtut.

«Si demanas en nom meu, ho faré.» (Ibid., 14.)

Y l'moribundo demana la gloria.

Podém consentir qu'allavoras batalli l'instint del mal; pero no logra res.

«Si Deu es ab vosaltres, ¡quí será contra vosaltres!»

«¡Qui posará acusació contra 'ls fills de Deu?»

«¡Qui es lo qui condemnará?»

«En todas las cosas vencém per aquell que nos va estimar.»

«Per lo qual estich cert que res del mon ni del cel nos podrà apartar del amor de Deu.» (Ep. Rom., VIII.)

Y veus aquí en definitiva al pecador triumfant al costat de Deu, qui no para de rebregarlo y petonejarlo porque té un gènit que

«No pot saciarse may d'estimar als homes,» segons la gráfica expressió de Sant Bassili de Selencia.

Además y pera més consol St. Gregori nos diu que

«Un major número de pecats suposa una major virtut d'arrepentiment; y aquesta s'atrau una major estima de Deu.»

Ja ho habeu vist, estimats lectors.

Aquest es lo destí del pecador.

Tant més felis quants més pecats haja comés.

Per manera que aquesta tan terrible, tan cruel, tan tremebunda, tan espantable pena de dany, ve á trobarse per fi en cas idéntich de aquellas id. de id. de id. corporals; ve á trobarse en lo mateix fracás de convertirse en *FARSA*, en lo mateix fracás de NO EXISTIR.

Oh simpáticas bacterias de rectoria, bradoras *ninfas* de la Diana de Maria; *grunyidoras* fesomias de la Reparadora; mascles llanús de la *medalleta*; ab vosaltres conto pera llansar al cel, en proba de entussiasme per tan inesperada com agradable circumstancia de lo descubrimet de la falsetat de las penas del infern; lo més *vibrador*, lo més *intens*, lo més *unil*, lo més atrozador crit de *hal-elluya* ó *alcluya luya*, que diu aquell ximplet, pera que Deu nos senti y pera que, reconeguent que ja som prou grans pera enganyarnos, vos trega á vosaltres las manías del cap y 'm lliure á mf del trevall d'habéuselas de combatre.

(Acabari) ELÉCTRICH

NOTAS
(27) A los qu'espanta lo aspecto predominant de la creencia científica que fa finir al mon per medi del foch deixantlo després en una perenne incandescencia, los tinc de deixar tranquilisats, puig que, "passat lo dia final y habent ja sigut purificats per lo foch los cele y la terra, es quan tindrem los verdaders cele y terra de promissió, abont regnará la més admirable justicia.

*Novos vero celo et novam terram secundam promissia ipsius expectamus, in quibus iustitia habitat. Aixís se llegien en Petr. II, III, 13. Lo qual á mi casi m'horrifica, per altra part, puig que sembla que s'vingui á dir que avuy en lo cel hi regna qui sap la impuresa é injusticia.

A.... MI

¡Qu'hem de fer, Pep? ¡Que somias?

Mira que l'temps no s'atura.

La teva situació dura

casi be ja mesos dias.

Aixó ja passa de ratlla;

y no t'hi amolinas?... ¡est!

¡qué vols dir? ¿que no?... ¡est!

tu te 'n tens la culpa... y calla.

Veig que rius molt á la franca

fent la vida del burges;

veig qu' aixó de no fer res

com més dura, més t'engrasca.

Estás sempre molt d'humor

senz motiu d'estar-ne gonx;

si un poch de reflexió tens,

tant d'humor no 't fa favor.

Si de la sort te rius prou,

no pots riure, en cambi, gayre.

(L'empleo de carrilayre

potés t'penedria de nou (?).)

Si ho vols dir, la *essantia*

es una cosa qu'embafat

es per aquell que l'agafa

pitjor que una malaltia.

Per solters com per casats

la *essantia* no dona...

¡Desgraciada la persona

que no 'n té d'arregonat!

¡Què m'has d'explicar! Per mes

que fingis lo contrari,

semblas sempre un perdulari

ab lo cap baix pe 'la carrés.

T'aburreixes estant sol

y estant ab altres... igual;

quan se té lo cor malat

no 't pot fingir com se vol.

Tens un desfici que creix

mentres rius y vas fent passas...

¡Si coneix tot lo que t'passa

com si ho passés jo mateix!

Tu en lo llibret de memorias

¡ay! las glorias apuntavas

d'un costant; no calculavas

qu'ara no son pas tot glorias.

Llavors no era gens estrany

que te 'n burlessis com feyas;

¡quin cambi tan gran d'*aietas*

ara qu'ha passat mitj any!

¡Mitj any ja pensada ment'dal

¡qui t'ho habes de fer creure!

avuy començas á veure

que t'treball es mitja vida.

Avuy veus ta situació

desd' un punt més elevat

y molts cops has exclamat:

«¡Quin porvenir de cartró!»

Y si t' troba aquell ó s'quet,

per desgracia, fent brometa,

exclaman fent la rialleta:

«¡Quina vidassa, Pepet!»

Tens un cor, y no m'enganyo,

tant negre ó més que la tinta;

¡Ah! no ets pas tal com te pinta

lo teu gènit; noy, ja t'planyo.

L'esperansa vas deixant

y en l'amor ja fe no hi posas.

¡Que te n'han passat de cosas

d'ensá que t'trotes ensant!

Si la pega t'va al darrera

com mes tu t'engorroneixes

per què, Pep, no t'decides

á pensar d'altre manera?

Tu pensas: «¡Vinguen tropells:

tenint paros... ¡quí s'valdeva?...

de treurem de casa nova

be se 'n cuidarán prou ells.»

Tu t'refias, ben segur,

dels altres que t'van buscant

empleo; pro, mentrestant,

perdent lo temps hi p'rts tu.

Del rovell del on surt, Pep,

si vols viure més ditós,

perque vivint tant onís

ta joventut molt hi reb.

Quant te veig en molts instant

arregonat dins del poble,

m'fas l'efecte d'un molle

dels que venen als Enconts.

Creume; no t'donguis vergonya

de fer qualsevol mecanica:

l'actual situació tirónica

no t'convé, Pep; ¡fiora nyonya!

Si ta mateix buscos be

l'empleo ja t'trobarás.

¡Vols dir que te t'buscarás?

¡Que t'conech de temps!... ¡No ho sé!

Lo dels estudiants de Madrid ha sigut de la més conservador que persona nascuda haja pogut veure en sa vida.

Com sempre que 's tracta de la gent de ordre, han pagat la pena la premsa y 'ls liberals.

Uns quants carcadans pretingueren que los estudiants diguessen amen a las ximplerías d' un bisbe, y 'ls estudiants varen demostrar que la joventut no está per las vellurias é intolerancias católicas, y en lloch de ferse dels bisbes, van protestar de las excomuniions dels mitrats.

Entremitj dels grupos dels estudiants, contan alguns diaris de Madrid, van barrejarshi individuos de policia secreta, que dongueren alguns crits, sempre simpáticos al poble liberal, y que poguessen donar peu á fer una *conservadorada*.

En efecto, segons diuen, lo consell de ministres va ocuparse del assumpto, y á l'endemá bandadas de polissonts se situavan pe 'ls voltants dels llochs ahont se va á estudiar ciencia, á fi y efecto de donar lliçons d' *esgrima policíesca*.

Lo mateix governador, fent de general en jefe, va donar la veu de *¡a ellos!* y llavors los valents polissonts se lliensaren sobre y revolver en má dintre la Universitat, y aquest vull aquest no vull, van desfogar tot son valor en indefensos joves y ab molts noys, puig sembla que com més petits més los divertia assaltarlos.

Aquellas collas de brétols y perularis que per tot son bons menos per treballar, van cebarse ab verdadera sanya contra gent indefensa, cometent actes dignes del hotentote mes salvatge y del antropógato mes afamat.

Allí haurian vist lo valor dels que fugen quan senten rahons d' homes.

Allí era un gust veure l'abnegació dels que casi may saben descubrir cap lladre.

Una colla de noys que espantats s' amagan sota una taula, son voltats per aquells *héros* que 'ls punxan ab los sabres pera ferlos sortir y embestirlos com qui cassa conills. ¡Ah valents!

Cau un jove al mitj del carrer treyent sanch per la boca á consequéncia de un cop de sabre, y un esqui d' autoritat ab uniforme de taula, s' entreté punxantli las camias y martiritzantlo de cap á peus. ¡Cafre!

A dintre la Universitat lo mateix governador y 'l coronel Oliver dirigeixen la *batida*, y 'ls seus *talents* subordinats atropellan per tot, desde 'l rector y 'ls catedráticos fins al últim porter.

Pe 'ls passillos del temple de la ciencia y fins per dintre de las mateixas aulas s' hi veuen numerosos rastres de sanch que pregonan las grandiosas hassanyas dels bárbaros polissonts.

Pe 'ls carrers se atropelia á tothom, inclús un tinent d' arcaide, catedráticos y vehius, enviantlos á la prevenció.

En los telégrafos s' estableix la censura gubernativa, y fins no falta qui assegura que las cartas calificadas de sospitosas passan per certs alambins.

Y en fi, tota la premsa liberal es recullida y denunciada, perque fora de la vila del os no coneguim aquells successos mes que per las desvergonyidas y embusteras ressenyas que 'n fan alguns diaris ministerials.

¡En quin país estém! se preguntan molts després de aquestos espectacles.

¡Ahont! A Espanya. Pero es precis tindre en compte que maban conservadors, y que tot lo succehit es fill de son sistema repetani, antiguat, lleig, tiránich y anti-racional.

.. ..

La friolera de tretze periódichs han sigut denunciats á Madrid durant los successos estudiantils.

Heus' aquí la lista de las victimas:
Las Dominicales del Libre pensamiento. — El Zorrillista. — El Motín. — El Progreso. — El Porvenir. — El Liberal. — La Iberia. — El Imparcial. — El Globo. — La Discusion. — El Grito del Pueblo. — La República. — El Día.

Per ara s' ha dictat auto de presó contra lo director de *El Progreso* y 'l dibuixant de *El Grito del Pueblo*.

Pero no tingan por, son tan piadosos los conservadors, que es molt probable que perdonin la vida als periodistas.

Si 'ls treuhen del pou.

.. ..

Totas las suscripciones que ab caracter oficial se pretenen fer per aliviar la trista situació dels pobles insndats últimament, no donan gens ni mica de resultat.

Es natural.

Tothom se recorda del any 79, en que 's reculliren tants de diners, que serviren per fer iglesias, plassas de toros, elecciones y arreeconarse en alguna butxaca bruta y alguna mitra poch neta.

Per aixó ara no 's poden treure quartos de ningú, *oficialment*.

.. ..

Entre 'l ram de guerra y l' Ajuntament de Barcelona se las pegan d' alló mes fortas.

Pot tenir l' Ajuntament tanta rahó com vulga, pero avuy son espasas trunfos, y val mes un cabo d' escudra que un enginyer civil.

Son cosas dels temps.

¡Ja veurán quina baixa aixis que camibihin!

.. ..

Per los pobles de Valencia, Alicante y Murcia, ahont los últims temporals han causat tants estragos, s' estranyan de que tota aquella activitat del govern ab motiu del cólera (!) ara s' hagi tornat quietut per auxiliar tanta desgracia ocorreguda en aquellas comarcas.

que 's gu...
que convé á vostést!

¡Ay santa ignocencial!

Los gobers procuran per ells, com qualsevol altre fill de vehí, y res mes.

Y si 'l govern es conservador, procura *conservarsi*, y bona nit y bon' hora.

.. ..

Un alt personatge fan corre qu' está molt mal, y que ja fa la maleta per anarsen á ca 'n Pistras.

¡Ay qué quartos que 'ns estolviariam!

.. ..

L' actual jefe d' ordre públich de Madrid que tant s' ha *lluhit* ab la qüestió estudiantesca, es aquell mateix cólebre Oliver que ab motiu de La Má negra, va perseguir y atropellar á tants honrats treballadors que no habian comés més delictes que estar associats.

Llavors, quan agatava obrers en gros y 'ls feya passejar de poble en poble y de presó en presó, fins que venia un jutje, tart ó dejorn, á declararlos ignoscents, casi tothom s' ho mirava ab indiferencia.

Avuy que 'ls atropellats han sigut estudiants, que perteneixen á classes acomodadas, s' ha mogut una serracina de trenta mil dimonis, y fins se diu si perilla 'l destino del *héroe* de la Universitat.

Nosaltres, que abominém la injusticia siga allá ahont se vulga, nos planyém del atropell dels estudiants, pero de pas creyém bo recordar que quan s' atropellavan obrers las demás classes no se 'n planyian gens, y fins los semblavan molt posats en ordre los atropells.

Donchs ara que rosequin l' os y filosofin sobre alló de

quan vegis las barbas del vehí pelar
posa las tevas á remullar.

.. ..

Un telégrama de últims de la setmana passada:

«Ha desaparecido el pánico en Toledo, demostrándose que los casos sospechosos eran enfermedades comunes.»

Donchs al govern no li han passat pe 'ls calsons los tals *comens* y ha *encordilat* á Toledo y l' ha nombrat colérica.

Aquí no hi ha més Deu que 'l govern, y *cartuchera al cañon*.

.. ..

Al governador de Madrid, general en jefe de las *operacions de guerra* dirigidas contra 'ls estudiants, li ha surtit un *alias* que li va que ni fet d' encárrech.

Despres de tanta persecució de noys, lo únich que podia anarli pintat era lo nom de *Herodes*.

Y *Herodes* contan que li diuhen á Madrid.

Pe 'l dia dels Ignoscents, ja caldrá que tothom amagui las criaturas.

.. ..

Donchs deixém fer, que la veritat es de Madrid, que á la vegada son enérgicas protestas (las felicitacions) contra la conducta dels nous Herodes de la vila dels tahuls.

Sembla que als successos estudiantils ara li está sortint una cúa mes llarga que la gana de un cessant.

Segueix lo cólera de real ordre. Tant si son verdas com si son maduras, n' ha acordonat á Toledo, la ciutat dels casos colérics dels quals ne naixen criaturas sanas y robustas.

Ja 's conta que 'ls de la ciutat empestada juran y perjuran que allí ningú ha vist lo tal senyor cólera, pero desde Madrid lo govern ho deu veure millor, y vulgas que no vulgas los declaran *colerisats gubernativament*, y 'ls envian cordons que 'ls fassin la guitza.

¡Quin carinyo deurán agalar los toledans á la paternal protecció del govern del mónstruo!

Dos redactors de periódichs ministerials van ser *estudiantats* al veurels los *edents* polissons que prenian apuntes de las *sevas fazanas*.

Vetaquí un cas del que me 'n alegro. Ara que vagin defensant al govern á pesar del cruiximent de costellas.

Per tot arreu se busca en Ruiz Zorrilla. Lo millor dia lo buscarán fins en la sopa de Palácio.

Fa pochos días que á Málaga, al desembarcar los passatgers del vapor *Duro*, que procedia de Gibraltar, una manada de polissons los anavan detenint un per un, y comparantlo ab un retrato que cada guindilla portava á la mà.

Per supost que no van trobar qui s' hi assemblés y se 'n tornaren ab la cúa entre camas.

En tot se 'ls veu lo mateix acert.

Se diu que la premsa liberal pensa obrir una suscripció pera cubrir los gastos dels processos criminals que se intentan contra 'l governador de Madrid, lo coronel Oliver y altres *Herodes* de la situació.

Malsagnanyats temps y diners.

Recórdintse que 'n Pidal diu qu' es mes noble combatrels ab lo fusell á la mà que ab las armas de la legalitat.

Y tantas ne farán, que al últim no quedarà mes remey que seguir lo camí de noblesa senyalat pe 'l mestís ministre.

Altre vegada 'ls nihilistas de Russia buscan las pessigollas al Emperador.

Ja m' hi jugaria la vergonya d' un polisson que al últim las hi trobaran.

Y 'l farán riure.

De Valencia, Sevilla, Saragossa, Barcelona, Santander y molts altres punts se han enviat pe 's estudiantis y professors de ditas ciutats, entusiastas felicitacions

Se diu que l' Ajuntament, *per ara*, n' ha sortit ab la seva en sas qüestions ab lo ram de guerra.

Molt serà que al final, en lloch de sortirse ab la seva, no li fassin sortir la seba. Y 'l deixin en camisa.

Ademés dels estudiantis, y alguns velis y donas y criaturas, també s troban ferits pe 'ls braus polissons de la jornada dels Ignoscents, redactors de *La Epoca*, *El Correo*, *El Liberal*, *La Agencia Internacional*, *El Globo* y algun altre.

Aixó es molt natural. La premsa be te de rebre. Las denuncias, multas, recullidas, etc., ja no fan prou efecte. Donchs á cops de sabre.

Fins l' Ajuntament de Madrid ha votat una censura al govern per haberse atropellat un tinent d' alcalde que volia evitar la persecució y martiri de indefensos noys.

Ja veuran com los conservadors, que no se paran en barras, suprimeixen l' actual Ajuntament per poch que 's passi per la barretina.

Per ara ja han manat *aperibirlo*. Que es com si diguessim: ó passas per tal puesto ó per la porta.

D' ensà que tornan á manar los conservadors, á Cuba s' han *irregularisat* no mes que 'n lo ram de Aduanas, la friolera de CINQUANTA MILIONS DE PESSETAS.

Vaja, que no 's pot demanar més. La gent del ordre es de lo més honrat que 's troba.

Que ho diguin á Cuba.

PENSAMENTS

Si es cert que al cel s' hi troban, segons diuen, fins las més prodigiosas maravellas, y es l' infern horrosos com lo descriuen los rectors, los boyatos y las velas; si es cert que desde allí tot ho pot l' home; es estrany que ningú hi hagi trobat paper, tinta, tintor y alguna ploma, per dirnos que 'l que 'n conian es vriat.

Quan disfruta lo cos, l' ànima gosa; si 'l cos patix, se troba neguitosa: un cos malalt té l' ànima mala; y al cos vivent may l' ànima li falta: mes... ve que lo cos mor, y... ¡així es xistós! l' ànima, viva y sana, toca 'l dos.

Tan santa y honesta n' es la religió dels catòlics, que prop del capel del lli abont jeu lo matrimoni hi penjau lo bon Sant Cristó, porque presideix, i polbre, tot alló que dos casats solen fer estant de broma.

Lo governador de Teruel ha suspés de son càrrech á varios regidors per haber anat á missa sens son permís (lo del governador).

A n' aquest pas aviat se tindrán de fer memorials per anar á la comuna.

L' alcalde de Almenara (Valencia) ha parit un bando en lo qual ordena y mana que ningú podrà sortir del poble sens haber ohit missa.

Aquest alcalde es ben capós de fer anar caras las ferraduras y las morrallas.

Manant que tothom se 'n posi. Y per donar exemple, com ab lo ohir missa, comensará per ell.

A Fransa acaban de ser condemnats quatre capellans.

L' un á 50 francs de multa per desacato á l' autoritat.

Un altre á tres mesos de presó per tocaments deshonestos ab menors.

Y dos mes á quatre y dotze anys de presiri, per estuprador l' un y assassino lo altre.

Ara meditém un ratet sobre la moral relligiosa.

Habém rebut l' *Almanaque del Cencerro para 1885*, que es un libret bo per matarhi ab gust lo rato, escrit ab lo salero que caracteriza á Fray Liberto, lo gran devot de la Sanch de Deu y aficionat á beyatas.

Per mitja missa lo proporcionan á tothom desde la celda de morosen *Cencerro*, á Madrid, Corredera baja, 35, entresuelo.

GEROGLIFICH

AL
Desembre
S
A K B
al
1884

EGO SUM DE HAUS

SOLUCIONS

Á LAS CABORIAS DELS TRES NÚMEROS ÚLTIMS

Núm. 177.—ROMBO: C.—Llet.—Cenar.—Tou.—N.
GEROGLIFICH: Per punts las sastresas.

Núm. 178.—CONVERSA: Oscar.
GEROGLIFICH: Entre la República y la monarquia hi ha un abisme sens fondo.

Núm. 179.—XARADA: HOR-RA-IA.
GEROGLIFICH: Per especuladós los capellans.